

ни широчинѣ, ни дебелинѣ отъ таєвози нѣщо, кое-то самó нѣма ни дължинѣ, ни широчинѣ, ни дебелинѣ.

Да си представимъ равно поле. За да додемъ отъ еднѣ неговѣ точкѣ до другѣ, нѣй можемъ да изберемъ различни пѣтища. А тѣй кѣто при вървежѣтъ си нѣй ся движимъ само по дължинѣ, и спорядъ това пѣтъ-тъ ни е геометрическа линіа; то между двѣ точки можѣтъ да минатъ много линіи. Между всички-тѣ тѣзи линіи сѣкога има една, коя-то е най-къса; въ геометріѣ-тѣ тя ся нарича *правѣ линіѣ*, а други-тѣ — *криви*. И тѣй *права-та линіа* е *най-късо разстояніе между двѣ точки*.

Какъ-то линіи-тѣ биватъ прави и криви, тѣй и повърхнини-тѣ ся дѣлѣтъ на *плоски* и *криви*. *Плоскѣ повърхнинѣ*, или просто *плоскостъ*, ся нарича тѣзи, съ коѣ-то сѣка права линіа ся слива съ всички-тѣ си точки, кога е прекарана презъ двѣ какви да сѣ нейни точки. Сѣка повърхнина, коя-то не е съставена отъ плоскости, ся нарича *крива*.

Геометріѣ-тѣ дѣлѣтъ на двѣ части — *Планиметріѣ* и *Стереометріѣ*. Първа-та частъ разглежда линіи-тѣ и части-тѣ отъ плоскостъ-тѣ, кои-то сѣ заградени съ линіи. Стереометрія-та расправя собствено за тѣла-та.

Всички-тѣ разсѣженія, кои-то ставатъ въ Геометріѣ-тѣ, ся облѣгатъ на таквизъ истинни, кои-то сами по себѣ си сѣ очевидни. Тѣзи истинни ся наричатъ *аксіоми*; Ето нѣкои отъ тѣхъ: цѣло-то е по голѣмо отъ сѣѣж своѣж частъ; двѣ величини, кои-то отдѣлно сѣ равни на нѣкоѣж третѣж, равни сѣ и по между си, ако отъ двѣ равни величини отнемемъ равни части, то и останали-тѣ части ще бѣдѣтъ равни по между си; ако къмъ двѣ равни величини прибавимъ по равно, то и сумми-тѣ ще бѣдѣтъ равни и пр.